

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ПРОСО

Технічні умови

ДСТУ 5026:2008

Видання офіційне

БЗ № 6–2008/254

Нормативно-правовая библиотека
НОРМАТИВ PRO
(044) 537-1589, 599-7658
www.normativ.ua

Київ
ДЕРЖСПОЖИВСТАНДАРТ УКРАЇНИ
2010

ПЕРЕДМОВА

1 РОЗРОБЛЕНО: Дочірнє підприємство Державної акціонерної компанії «Хліб України» «Київський інститут хлібопродуктів», Інститут землеробства УААН, Український інститут експертизи сортів рослин

РОЗРОБНИКИ: **О. Гончар**, канд. с.-г. наук; **Г. Крошко**; **А. Проданик**; **В. Стрій**, канд. техн. наук (науковий керівник); **О. Шовгун**; **І. Яшовський**, д-р с.-г. наук

2 ПРИЙНЯТО ТА НАДАНО ЧИННОСТІ: наказ Держспоживстандарту України від 12 червня 2008 р. № 192

3 УВЕДЕНО ВПЕРШЕ: (зі скасуванням в Україні ГОСТ 22983–88)

Право власності на цей документ належить державі.

Відтворювати, тиражувати та розповсюджувати його повністю чи частково на будь-яких носіях інформації без офіційного дозволу Держспоживстандарту України заборонено. Стосовно врегулювання прав власності треба звертатися до Держспоживстандарту України

Держспоживстандарт України, 2010

ЗМІСТ

	С.
1 Сфера застосування	1
2 Нормативні посилання	1
3 Терміни та визначення понять	2
4 Типи	3
5 Загальні технічні вимоги	3
6 Вимоги щодо безпеки та охорони довкілля	5
7 Правила приймання	5
8 Методи контролювання	5
9 Транспортування і зберігання	6
10 Гарантії постачальника	6
Додаток А Максимально допустимий рівень умісту в просі шкідливих речовин	7
Додаток Б Бібліографія	7

НАЦІОНАЛЬНИЙ СТАНДАРТ УКРАЇНИ

ПРОСО

Технічні умови

ПРОСО

Технические условия

MILLETS

Specification

Чинний від 2010-01-01

1 СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Цей стандарт поширюється на зерно проса, призначене для використання на продовольчі та непродовольчі потреби і для експортування.

Обов'язкові вимоги до зерна проса, що гарантують безпеку життя і здоров'я людини, тварин та охорони довкілля, наведені у 5.1 (стан, запах, колір зерна, вологість, зараженість шкідниками), 6.1 (токсичні елементи, мікотоксини, пестициди і радіонукліди), 6.2 (вимоги щодо безпеки і виробничої санітарії), 6.3 та 6.4 (охорона довкілля).

2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

У цьому стандарті є посилання на такі нормативні документи:

ДСТУ 2422-94 Зерно заготівельне і постачальне. Терміни та визначення

ДСТУ 3355-96 Продукція сільськогосподарська рослинна. Методи відбору проб у процесі карантинного огляду та експертизи

ДСТУ ISO 6639-1-2007 Зернові і бобові. Визначення прихованої зараженості комахами. Частина 1. Загальні положення

ДСТУ ISO 6639-2-2007 Зернові і бобові. Визначення прихованої зараженості комахами. Частина 2. Відбирання проб

ДСТУ ISO 6639-3-2007 Зернові і бобові. Визначення прихованої зараженості комахами. Частина 3. Контрольний метод

ДСТУ ISO 6639-4-2007 Зернові і бобові. Визначення прихованої зараженості комахами. Частина 4. Прискорені методи

ДСТУ EN 12955-2001 Продукти харчові. Визначення афлатоксину B₁, B₂, G₁, G₂ у зернових культурах, фруктах із твердою шкіркою та похідних від них продуктів. Метод високоефективної рідинної хроматографії за допомогою постколонкової дериватизації та очищення на імунній колонці

ДСТУ EN ISO 15141-1-2001 Продукти харчові. Визначення охратоксину А у зерні та продуктах із зернових культур. Частина 1. Метод високоефективної рідинної хроматографії з очищенням силікагелем

ДСТУ EN ISO 15141-2-2001 Продукти харчові. Визначення охратоксину А у зерні та продуктах із зернових культур. Частина 2. Метод високоефективної рідинної хроматографії з очищенням бікарбонатом

ГОСТ 17.2.3.02–78 Охрана природы. Атмосфера. Правила установления допустимых выбросов вредных веществ промышленными предприятиями (Охорона природи. Атмосфера. Правила встановлення допустимих викидів шкідливих речовин промисловими підприємствами)

ГОСТ 10843–76 Зерно. Метод определения пленчатости (Зерно. Метод визначання плівчастості)

ГОСТ 10940–64 Зерно. Методы определения типового состава (Зерно. Методи визначання типового складу)

ГОСТ 10967–90 Зерно. Методы определения запаха и цвета (Зерно. Методи визначання запаху і кольору)

ГОСТ 10968–88 Зерно. Методы определения энергии прорастания и способности прорастания (Зерно. Методи визначання енергії проростання і здатності проростання)

ГОСТ 13496.20–87 Комбикорма, комбикормовое сырье. Метод определения остаточных количеств пестицидов (Комбікорми, комбікормова сировина. Метод визначання залишкових кількостей пестицидів)

ГОСТ 13586.3–83 Зерно. Правила приемки и методы отбора проб (Зерно. Правила приймання і методи відбирання проб)

ГОСТ 13586.4–83 Зерно. Методы определения зараженности и поврежденности вредителями (Зерно. Методи визначання зараженості та пошкодженості шкідниками)

ГОСТ 13586.5–93 Зерно. Метод определения влажности (Зерно. Метод визначання вологості)

ГОСТ 26927–86 Сырье и продукты пищевые. Метод определения ртути (Сировина і продукти харчові. Метод визначання ртуті)

ГОСТ 26929–94 Сырье и продукты пищевые. Подготовка проб. Минерализация для определения содержания токсичных элементов (Сировина і продукти харчові. Готування проб. Мінералізація для визначання вмісту токсичних елементів)

ГОСТ 26930–86 Сырье и продукты пищевые. Метод определения мышьяка (Сировина і продукти харчові. Метод визначання арсену)

ГОСТ 26931–86 Сырье и продукты пищевые. Методы определения меди (Сировина і продукти харчові. Методи визначання міді)

ГОСТ 26932–86 Сырье и продукты пищевые. Методы определения свинца (Сировина і продукти харчові. Методи визначання свинцю)

ГОСТ 26933–86 Сырье и продукты пищевые. Методы определения кадмия (Сировина і продукти харчові. Методи визначання кадмію)

ГОСТ 26934–86 Сырье и продукты пищевые. Метод определения цинка (Сировина і продукти харчові. Метод визначання цинку)

ГОСТ 28001–88 Зерно фуражное, продукты его переработки, комбикорма. Методы определения микотоксинов: Т-2 токсина, зеараленона (Ф-2) и охратоксина А (Зерно фуражне, продукти його перероблення, комбікорми. Методи визначання мікотоксинів: Т-2 токсину, зеараленону (Ф-2) і охратоксину А)

ГОСТ 30483–97 Зерно. Методы определения общего и фракционного содержания сорной и зерновой примесей; содержания мелких зерен и крупности; содержания зерен пшеницы, поврежденных клопом-черепашкой; содержания металломагнитной примеси (Зерно. Методи визначання загального і фракційного вмісту сміттєвої і зернової домішок; вмісту дрібних зерен і крупності; вмісту зерен пшениці, пошкоджених клопом-черепашкою; вмісту металомагнітної домішки).

3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ

У цьому стандарті вжито терміни і відповідні їм визначення понять згідно з ДСТУ 2422, а також наведені нижче:

3.1 поїдене зерно

Зерно, поїдене шкідниками, з квітковими плівками і без них, незалежно від ступеня його ушкодження

3.2 ушкоджене зерно

Зерно проса з плямами різної величини, форми і кольору на поверхні внаслідок самозигрівання, неправильних режимів сушіння та ураження хворобами

3.3 забарвлене зерно

Зерно проса з сірим, темно-коричневим або чорним кольором квіткових плівок

3.4 гостряк

Зерно проса видовженої форми з деформованим ядром

3.5 важковідокремлювана домішка

Насіння смітних рослин, що за своїми фізичними ознаками близьке до ознак зерна проса та яке важко від нього відокремити: мишій сивий; стоголовник; гумай (сорго алепське); просо рисове, курине і крупноплідне; гречишка крислата і повійка; круглець; жабрій; синьоочка; суріпиця; берізка польова.

3.6 Склад основного зерна, зернової і смітцевої домішок

3.6.1 До основного зерна проса відносять цілі та ушкоджені зерна проса, що за характером ушкоджень не віднесені до зернової і смітцевої домішок; у просі третього та четвертого класів — зерна проса забарвлені, зерна і насіння інших культурних рослин (окрім олійних), що за характером ушкоджень, відповідно до стандартів на ці культури, не віднесені до зернової та смітцевої домішок.

3.6.2 До зернової домішки проса

— у залишку на ситі з вічками розміром 1,4 мм × 20 мм зерна проса биті, давлені, обрушені, поїдені, пророслі, ушкоджені;

— у просі 1-го, 2-го класів зерна проса забарвлені;

— у просі 4-го класу — гостряк, зерна і насіння злакових і зернобобових культур, що за характером ушкоджень, відповідно до стандартів на ці культури, не віднесені до смітцевої домішки.

3.6.3 До смітцевої домішки

— прохід крізь сито з вічками розміром 1,4 мм × 20 мм;

— у залишку на ситі з вічками розміром 1,4 мм × 20 мм: мінеральну, органічну, шкідливу домішки; насіння бур'янів; зіпсовані зерна проса та інших культурних рослин;

— важковідокремлювану домішку;

— різне насіння олійних культур;

— у просі 1-го, 2-го, 3-го класів зерна і насіння інших злакових і зернобобових культур, гостряк;

— у просі 4-го класу зерна і насіння інших злакових і зернобобових культур, віднесених за характером ушкоджень, відповідно до стандартів на ці культури, до смітцевої домішки.

4 ТИПИ

4.1 Зерно проса залежно від забарвлення квіткових плівок поділяють на типи, зазначені в таблиці 1.

Таблиця 1 — Розподіл проса на типи

Тип	Взірцевий перелік сортів
I Білий та кремовий	Харківське 86, Новокиївське 01
II Від золотисто-жовтого до темно- і сіро-жовтого	Харківське 31, Харківське 57, Сонячне, Київське 87
III Від світло-червоного до темно-червоного та коричневого	Старт, Сяйво, Лілове, Слобожанське

4.2 У кожному типі допустима домішка проса інших типів становить не більше ніж 10 %. Просо, що не відповідає вимогам за домішками інших типів, визначають як «суміш типів» із зазначенням у відсотках.

5 ЗАГАЛЬНІ ТЕХНІЧНІ ВИМОГИ

5.1 Просо, що його використовують для перероблення у крупи, на солод, на кормові та технічні цілі, за класами повинне відповідати вимогам і нормам, вказаним у таблиці 2.

5.2 Просо найбільш цінних за якістю сортів повинне відповідати вимогам першого та другого класів і його треба використовувати для виробництва крупів, просо третього класу — для виробництва солоду, четвертого класу — на кормові та технічні потреби.

Таблиця 2 — Вимоги до зерна проса

Показник	Норма для проса за класами			
	1	2	3	4
Тип	I, II, III	I, II, III	I, II, III	I, II, III, Дозволено суміш типів
Вологість, %, не більше ніж	13,5	13,5	13,5	13,5
Вміст ядра, %, не менше ніж	76,0	74,0	Не нормують	
Крупність, %, не менше ніж	90,0	80,0	Не нормують	
Зернова домішка, %, не більше ніж	5,0	8,0	4,0	15,0
Зокрема:				
обрушені зерна	4,0	6,0	У межах зернової домішки	
ушкоджені зерна	1,0	2,0	Те саме	
пророслі зерна	1,0	2,0	Те саме	
забарвлені зерна	2,0	3,0	У межах зернової домішки	Не нормують
Сміттєва домішка, %, не більше ніж	2,0	3,5	3,0	8,0
Зокрема:				
мінеральна домішка,	0,2	0,2	0,2	1,0
зокрема галька	0,1	0,1	У межах мінеральної домішки	
зіпсовані зерна	0,5	1,5	У межах сміттєвої домішки	
кукіль	Не дозволено			0,5
важковідокремлювана домішка	1,0	2,0	У межах сміттєвої домішки	
шкідлива домішка,	0,2	0,2	0,2	0,2
зокрема				
сажка і ріжки	0,05	0,05	0,05	0,1
гірчак повзучий і в'язіль різнокольоровий (разом)	0,02	0,02	0,015	У поданій сукупності не нормують
гірчак повзучий, софора лисохвоста і в'язіль різнокольоровий (разом)	0,02	0,02	0,015	0,04
геліотроп опушеноплідний і триходесма сива	Не дозволено			
Здатність до проростання, %, не менше ніж	Не нормують		86,0	Не нормують
Зараженість шкідниками	Не дозволено, крім зараженості кліщем не вище I ступеня			

Для виробництва крохмалю і похідних від нього речовин (продуктів) переважно використовують воскоподібне просо (сортів Київське 05, Київське 06, інших селекції Інституту землеробства УААН) із вмістом у крохмальних зернах амілопектину не менше ніж 95 %.

5.3 Просо всіх класів має бути у здоровому стані, без самозигрівання та без теплового пошкодження під час сушіння; мати властивий здоровому зерну нормальний запах (без затхлого, солодового, пліснявого, інших сторонніх запахів); мати нормальний колір, що відповідає типу зерна.

5.4 У разі невідповідності граничній нормі якості зерна проса хоча б за одним із показників його відносять до нижчого класу.

5.5 За згоди зернових складів, інших суб'єктів підприємницької діяльності дозволено постачати зерно проса з вологістю та вмістом зернової і сміттевої домішок вище граничної норми за можливості доведення ними такого зерна до показників якості, зазначених у таблиці 2.

5.6 Просо, що формують для експортування, повинне бути у здоровому стані, мати нормальний запах та колір, бути незараженим шкідниками зерна. Вимоги до інших показників якості встановлюють у договорі (контракті) між постачальником та покупцем.

6 ВИМОГИ ЩОДО БЕЗПЕКИ ТА ОХОРОНИ ДОВКІЛЛЯ

6.1 Уміст токсичних елементів, мікотоксинів і пестицидів у просі, що використовують для продовольчих та технічних потреб, а також для експортування, не повинен перевищувати допустимих рівнів, установлених МБТиСН 5061 [1], а для кормових потреб — допустимих рівнів, установлених «Обов'язковим мінімальним переліком досліджень сировини продукції...» [2]. За радіологічними показниками зерно проса повинно відповідати вимогам ГН 6.6.1.1-130 [3]. Максимально допустимий уміст шкідливих речовин у зерні проса наведено у додатку А.

6.2 Під час роботи з зерном проса необхідно дотримуватися вимог, викладених у «Правилах техніки безпеки и производственной санитарии на предприятиях по хранению и переработке зерна Министерства хлебопродуктов СССР» № 99 [4].

6.3 Контролюють дотримування норм викидів шкідливих речовин в атмосферу згідно з вимогами ГОСТ 17.2.3.02 і ДСП 201 [5].

6.4 Охороняють ґрунт від забрудненості побутовими і виробничими відходами відповідно до вимог СанПиН 42-128-4690 [6].

7 ПРАВИЛА ПРИЙМАННЯ

7.1 Правила приймання — згідно з ГОСТ 13586.3.

7.2 У кожній партії проса визначають стан зерна, запах, колір, типовий склад, вологість, уміст ядра, зернову і сміттеву домішки, зараженість шкідниками; у разі постачання на солод — здатність до проростання.

7.3 Просо, в якому домішка інших зернових і зернобобових культур перевищує 10 % від маси зерна разом з домішками, вважають сумішшю проса з іншими культурами та зазначають її склад у відсотках.

7.4 Показники безпеки зерна проса, що використовують для продовольчих, технічних потреб і для експортування, контролюють з періодичністю відповідно до МР 4.4.4-108 [7], а на кормові потреби — відповідно до «Порядку і періодичності контролю комбікормів і комбікормової сировини за показниками безпеки» [8].

7.5 Кожну партію проса супроводжують свідоцтвом про вміст пестицидів, токсичних елементів, мікотоксинів, радіонуклідів та посвідченням або сертифікатом про якість.

8 МЕТОДИ КОНТРОЛЮВАННЯ

8.1 Відбирають проби згідно з ГОСТ 13586.3; ДСТУ 3355.

8.2 Визначають типовий склад згідно з ГОСТ 10940.

8.3 Визначають запах і колір згідно з ГОСТ 10967.

8.4 Визначають вологість згідно з ГОСТ 13586.5.

8.5 Визначають сміттєві, шкідливі і зернові домішки, крупність згідно з ГОСТ 30483. Крупність — відношення маси зерна проса у сході із сита з вічками розміром 1,6 мм × 20 мм до маси основного зерна наважки (50 г), що його аналізують, виражене у відсотках.

8.6 Визначають здатність до проростання згідно з ГОСТ 10968.

8.7 Визначають зараженість шкідниками згідно з ГОСТ 13586.4; ДСТУ ISO 6639-1; ДСТУ ISO 6639-2; ДСТУ ISO 6639-3; ДСТУ ISO 6639-4.

8.8 Визначають уміст ядра (Я) у відсотках за формулою (1):

$$Я = \frac{[100 - (Сд + Зд)] \cdot (100 - П)}{100} + 0,5Обр, \quad (1)$$

де Сд — сміттєва домішка, %;

Зд — зернова домішка, %;

П — плівчастість, %; визначають плівчастість згідно з ГОСТ 10843;

Обр — вміст обрушених зерен, %;

0,5 — коефіцієнт використання обрушених зерен.

8.9 Визначання токсичних елементів

Готують проби до аналізування згідно з ГОСТ 26929, визначають уміст ртуті згідно з ГОСТ 26927, арсену — згідно з ГОСТ 26930, міді — згідно з ГОСТ 26931, свинцю — згідно з ГОСТ 26932, кадмію — згідно з ГОСТ 26933, цинку — згідно з ГОСТ 26934.

8.10 Контролюють уміст пестицидів у продовольчому просі згідно з ДСанПіН 8.8.1.2.3.4-000 [9], визначають пестициди у кормовому просі згідно з ГОСТ 13496.20.

8.11 Визначають мікотоксини у продовольчому просі за методами, затвердженими Міністерством охорони здоров'я: афлатоксин В₁ — згідно з МР 4082 [10] та ДСТУ EN 12955; зеараленон — згідно з МР 2964 [11]; Т-2 токсин — згідно з МР 3184 [12]; дезоксиніваленол (вомітоксин) — згідно з МУ 5177 [13]; охратоксин А — згідно з ДСТУ EN ISO 15141-1 або ДСТУ EN ISO 15141-2; у кормовому просі: зеараленон і Т-2 токсин — згідно з ГОСТ 28001; дезоксиніваленол (вомітоксин) — за методами, зазначеними в МУ 5177 [13]; афлатоксин В₁, стеригматоцистин, Т-2 токсин і зеараленон — за методами, зазначеними у «Правилах визначання мікотоксину патуліну в кормах і продуктах харчування» № 15-14/23 [14]; радіонукліди: стронцій-90 — згідно з МУ 5778 [15], цезій-137 — згідно МУ 5779 [16].

9 ТРАНСПОРТУВАННЯ І ЗБЕРІГАННЯ

9.1 Просо перевозять насипом транспортом усіх видів відповідно до правил перевезення вантажів, чинних для транспорту цього виду.

9.2 Транспортні засоби повинні бути чисті, без сторонніх запахів. Під час навантажування, перевезення і розвантажування зерно проса повинно бути захищене від атмосферних опадів.

9.3 Просо розміщують окремо за класами та зберігають у чистих, сухих, без сторонніх запахів, не заражених шкідниками зерна зерносховищах відповідно до санітарних правил і умов зберігання, затверджених в установленому порядку в Україні.

10 ГАРАНТІЇ ПОСТАЧАЛЬНИКА

Підприємство-постачальник гарантує відповідність проса вимогам цього стандарту в разі дотримання умов транспортування і зберігання.

ДОДАТОК А
(обов'язковий)МАКСИМАЛЬНО ДОПУСТИМИЙ РІВЕНЬ УМІСТУ
В ПРОСІ ШКІДЛИВИХ РЕЧОВИН

Показник	Норма для проса, що його використовують на	
	продовольчі і технічні потреби та для експортування	кормові потреби
Токсичні елементи, мг/кг:		
свинець	0,5	5,0
кадмій	0,1	0,3
арсен	0,2	0,5
ртуть	0,03	0,1
мідь	10,0	30,0
цинк	50,0	50,0
Мікотоксини, мг/кг:		
афлатоксин В ₁	0,005	0,025—0,1
зеараленон	1,0	2—3
Т-2 токсин	0,1	0,2
дезоксиніваленол (вомітоксин)	0,5—1,0	1—2
Радіонукліди, Бк/кг:		
стронцій-90	20,0	100
цезій-137	50,0	600
Пестициди	Перелік пестицидів, уміст яких контролюють у насінні сої, залежить від використання їх на конкретній території, та його погоджують зі службами Міністерства охорони здоров'я України	

ДОДАТОК Б
(обов'язковий)

БІБЛІОГРАФІЯ

1 МБТиСН 5061—89 Медико-биологические требования и санитарные нормы качества продовольственного сырья и пищевых продуктов (Медико-біологічні вимоги і санітарні норми якості продовольчої сировини і харчових продуктів), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 01.08.89 № 5061.

2 Обов'язковий мінімальний перелік досліджень сировини продукції тваринного та рослинного походження, комбікормової сировини, комбікормів, вітамінних препаратів та ін., які слід проводити в державних лабораторіях ветеринарної медицини і за результатами яких видається ветеринарне свідоцтво (Ф-2), затверджений наказом Державного департаменту ветеринарної медицини України від 03.11.98 № 16.

3 ГН 6.6.1.1-130–2006 Державні гігієнічні нормативи «Допустимі рівні вмісту радіонуклідів ^{137}Cs і ^{90}Sr у продуктах харчування та питній воді», затверджені Міністерством охорони здоров'я України 25.06.2006 № 256.

4 Правила техники безопасности и производственной санитарии на предприятиях по хранению и переработке зерна Министерства хлебопродуктов СССР (Правила з техніки безпеки і виробничої санітарії на підприємствах зі зберігання і перероблення зерна Міністерства хлібопродуктів СРСР), затверджені Міністерством хлібопродуктів СРСР 18.04.88 № 99.

5 ДСП 201–97 Державні санітарні правила охорони атмосферного повітря населених місць (від забруднення хімічними та біологічними речовинами), затверджені Міністерством охорони здоров'я України 09.07.97 № 201.

6 СанПиН 42-128-4690–88 Санитарные правила содержания территорий населенных мест (Санітарні правила утримання територій населених пунктів), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 5.08.88 № 4690.

7 МР 4.4.4-108–2004 Методичні рекомендації «Періодичність контролю продовольчої сировини та харчових продуктів за показниками безпеки», затверджені Міністерством охорони здоров'я України 02.07.2004 № 329.

8 Методичні рекомендації «Порядок і періодичність контролю комбікормів і комбікормової сировини за показниками безпеки», затверджені Міністерством агропромислового комплексу України 03.10.97.

9 ДСанПіН 8.8.1.2.3.4-000–2001 Допустимі дози, концентрації, кількості та рівні вмісту пестицидів у сільськогосподарській сировині, харчових продуктах, повітрі робочої зони, атмосферному повітрі, воді водоймищ, ґрунті, затверджені Міністерством охорони здоров'я України 20.09.2001 № 137.

10 МР 4082–86 Методические рекомендации по обнаружению, идентификации и определению содержания афлатоксинов в продовольственном сырье и пищевых продуктах с помощью высокоэффективной жидкостной хроматографии (Методичні рекомендації щодо виявлення, ідентифікації і визначання вмісту афлатоксинів у продовольчій сировині і харчових продуктах за допомогою високоефективної рідинної хроматографії), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 20.03.86 № 4082.

11 МР 2964–84 Методические рекомендации по обнаружению, идентификации и определению содержания зеараленона в пищевых продуктах (Методичні рекомендації щодо виявлення, ідентифікації і визначання вмісту зеараленону в харчових продуктах), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 23.01.84 № 2964.

12 МР 3184–84 Методические рекомендации по обнаружению, идентификации и определению Т-2 токсина в пищевых продуктах (Методичні рекомендації щодо виявлення, ідентифікації і визначання Т-2 токсину в харчових продуктах), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 29.12.84 № 3184.

13 МУ 5177–90 Методические указания по обнаружению, идентификации и определению содержания дезоксиниваленола (вомитоксина) и зеараленона в зерне и зернопродуктах (Методичні вказівки щодо виявлення, ідентифікації і визначання вмісту дезоксиниваленолу (вомітоксину) і зеараленону в зерні і зернопродуктах), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 01.06.90 № 5177.

14 Правила одночасного виявлення афлатоксину В₁, патуліну, стеригматоцистину, Т-2 токсину та зеараленону в різних кормах, затверджені Міністерством сільського господарства і продовольства України 09.04.96 №15-14/23.

15 МУ 5778–91 Стронцій-90. Определение в пищевых продуктах (Стронцій-90. Визначання в харчових продуктах), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 04.01.91 № 5778.

17 МУ 5779–91 Цезій-137. Определение в пищевых продуктах (Цезій-137. Визначання в харчових продуктах), затверджені Міністерством охорони здоров'я СРСР 04.01.91 № 5779.

Код УКНД 67.060

Ключові слова: визначання якості; вимоги щодо безпеки; гарантії; класи; приймання; просо для продовольчих, кормових і технічних потреб; типи; транспортування.
